

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)
z 13. septembra 2006 *

Vo veci T-226/01,

CAS Succhi di Frutta SpA, so sídlom v Castagnaro (Taliansko), v zastúpení:
G. Roberti, F. Sciaudone a A. Franchi, advokáti,

žalobca,

proti

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: C. Cattabriga a L. Visaggio,
splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci A. Dal Ferro, advokát,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na náhradu údajnej škody spôsobenej rozhodnutiami Komisie K(96) 1916 z 22. júla 1996 a K(96) 2208 zo 6. septembra 1996 prijatými v rámci nariadenia Komisie (ES) č. 228/96 zo 7. februára 1996 o dodaní ovocného džúsu a džemu určených obyvateľstvu Arménska a Azerbajdžanu [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 30, s. 18),

* Jazyk konania: taliančina.

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (druhá komora),

v zložení: predseda komory J. Pirrung, sudcovia N. J. Forwood a S. Papasavvas,
tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 10. januára 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu a konanie

- ¹ Komisia prijala 7. februára 1996 nariadenie (ES) č. 228/96 o dodaní ovocného džúsu a džemu určených obyvateľstvu Arménska a Azerbajdžanu [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 30, s. 18, ďalej len „oznámenie o verejnom obstarávaní“) podľa nariadenia Rady (ES) č. 1975/95 zo 4. augusta 1995 o bezplatnom dodaní poľnohospodárskych výrobkov určených obyvateľstvu Gruzínska, Arménska, Azerbajdžanu, Kirgizska a Tadžikistanu [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 191, s. 2) a nariadenia Komisie (ES) č. 2009/95 z 18. augusta 1995 o ustanoveniach uplatniteľných na bezplatné dodanie poľnohospodárskych výrobkov uložených v intervenčných skladoch a určených do Gruzínska, Arménska, Azerbajdžanu, Kirgizska a Tadžikistanu upravené v nariadení č. 1975/95 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 196, s. 4).

2 Podľa článku 1 nariadenia č. 228/96:

„Týmto sa začína verejné obstarávanie na dodanie najviac 1 000 ton ovocného džúsu, 1 000 ton koncentrovaného ovocného džúsu a 1 000 ton ovocného džemu, tak ako je to uvedené v prílohe I...“ [*neoficiálny preklad*]

- 3 Podľa článku 3 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 228/96 ponuka uchádzačov uvádza pre každú časť celkové množstvo ovocia stiahnutého z trhu, ktoré sa každý uchádzač zaväzuje prevziať ako platbu za všetky náklady vyplývajúce z poskytnutia služieb a dodávky tovarov, ktoré sú predmetom verejného obstarávania.
- 4 Podľa prílohy I nariadenia č. 228/96 sa časti č. 1, 2 a 5 vzťahujú v tomto poradí na dodanie 500 ton netto hmotnosti jablkového džúsu, 500 ton netto hmotnosti 50 %-ného koncentrovaného jablkového džúsu a 500 ton džemu z rôzneho ovocia s tým, že ovocím sťahovaným z trhu pre tieto časti sú jablká. Časti č. 3, 4 a 6 sa vzťahujú v tomto poradí na dodanie 500 ton netto hmotnosti pomarančového džúsu, 500 ton netto hmotnosti 50 %-ného koncentrovaného pomarančového džúsu a 500 ton džemu z rôzneho ovocia s tým, že ovocím sťahovaným z trhu pre tieto časti sú pomaranče.
- 5 Listom z 15. februára 1996 žalobca predložil ponuku na časti č. 1 a 2 a v tomto poradí navrhol stiahnuť z trhu 12 500 ton a 25 000 ton jabĺk ako platbu za dodanie týchto častí.
- 6 Spoločnosti Trento Frutta SpA a Loma GmbH ponúkli v tomto poradí stiahnuť z trhu 8 000 ton jabĺk pre časť č. 1 a 13 500 ton jabĺk pre časť č. 2. Okrem toho spoločnosť Trento Frutta uviedla, že v prípade nedostatku jabĺk mala kapacity na stiahnutie broskýň z trhu.

7 Komisia zaslala 6. marca 1996 Azienda di Stato per gli Interventi nel Mercato Agricolo (talianska intervenčná agentúra, ďalej len „AIMA“) oznámenie č. 10 663, v ktorom uviedla, že časti č. 1, 3, 4, 5 a 6 získala spoločnosť Trento Frutta, ktorej tiež poslala kópiu tohto oznámenia. Podľa oznámenia Trento Frutta dostane prioritne ako platbu tieto množstvá ovocia stiahnutého z trhu.

— časť č. 1: 8 000 ton jablík alebo alternatívne 8 000 ton broskýň,

— časť č. 3: 20 000 ton pomarančov alebo alternatívne 8 500 ton jablík alebo 8 500 ton broskýň,

— časť č. 4: 32 000 ton pomarančov alebo alternatívne 13 000 ton jablík alebo 13 000 ton broskýň,

— časť č. 5: 18 000 ton jablík alebo alternatívne 18 000 ton broskýň,

— časť č. 6: 45 000 ton pomarančov alebo alternatívne 18 000 ton jablík alebo 18 000 ton broskýň.

8 Dňa 13. marca 1996 zaslala Komisia AIMA oznámenie č. 11 832, v ktorom ju informuje, že časť č. 2 získala spoločnosť Loma.

- 9 Komisia prijala 14. júna 1996 rozhodnutie K(96) 1453 o dodaní ovocného džúsu a džemu určených obyvateľstvu Arménska a Azerbajdžanu na základe nariadenia č. 228/96 [*neoficiálny preklad*] (ďalej len „rozhodnutie zo 14. júna 1996“). Podľa druhého odôvodnenia tohto rozhodnutia boli od začiatku verejného obstarávania množstvá dotknutého ovocia siahnutého z trhu zanedbateľné v porovnaní s potrebnými množstvami, hoci obdobie sťahovania z trhu bolo takmer ukončené. Aby bola táto operácia ukončená, bolo potrebné umožniť úspešným uchádzačom, ktorým to vyhovuje, aby prijali ako platbu namiesto jabĺk a pomarančov iné ovocie stiahnuté z trhu vo vopred určenom rozsahu, ktoré je porovnateľné z hľadiska spracovania s dotknutým ovocím.
- 10 Článok 1 rozhodnutia zo 14. júna 1996 stanovuje, že ovocie stiahnuté z trhu bolo dané k dispozícii úspešným uchádzačom (teda Trento Frutta a Loma), a to na ich žiadosť a na základe týchto substitučných koeficientov:
- „a) 1 tona broskýň za 1 tonu pomarančov;
- b) 0,667 tony marhúľ za 1 tonu pomarančov;
- c) 0,407 tony broskýň za 1 tonu pomarančov;
- d) 0,270 tony marhúľ za 1 tonu pomarančov“. [*neoficiálny preklad*]
- 11 Komisia prijala 22. júla 1996 rozhodnutie K(96) 1916 o dodaní ovocného džúsu a džemu určených obyvateľstvu Arménska a Azerbajdžanu na základe nariadenia

č. 228/96 [*neoficiálny preklad*] (ďalej len „rozhodnutie z 22. júla 1996“). Podľa tretieho odôvodnenia tohto rozhodnutia nie je dostupné množstvo broskýň dostatočné na ukončenie operácie. V dôsledku toho bolo vhodné umožniť okrem iného nahradiť jablká, ktoré majú byť úspešnými uchádzačmi stiahnuté z trhu, nektárinkami.

- 12 Článok 1 rozhodnutia z 22. júla 1996 stanovoval, že ovocie stiahnuté z trhu sa dáva k dispozícii spoločnosti Trento Frutta a Loma na ich žiadosť a na základe substitučného koeficientu 1,4 tony nektáriniek za jednu tonu jabĺk.
- 13 Dňa 26. júla 1996 žalobca v priebehu stretnutia so službami generálneho riaditeľstva Komisie „Poľnohospodárstvo“, ktoré sa konalo z podnetu žalobcu, predniesol svoje námietky voči nahradeniu jabĺk a pomarančov iným ovocím povolenému Komisiou a dostal kópiu rozhodnutia zo 14. júna 1996.
- 14 Žalobca Komisii predložil 2. augusta 1996 technickú správu vypracovanú Dipartimento Territorio e Sistemi Agro-Forestali (odbor územnej a lesnej správy) na univerzite v Padove týkajúcu sa hospodárskych substitučných koeficientov určitých druhov ovocia na účely ich spracovania na džús.
- 15 Komisia prijala 6. septembra 1996 rozhodnutie K(96) 2208, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie Komisie zo 14. júna 1996 o dodaní ovocného džúsu a džemov určených pre obyvateľstvo Arménska a Azerbajdžanu na základe nariadenia č. 228/96 [*neoficiálny preklad*] (ďalej len „rozhodnutie zo 6. septembra 1996“). Toto rozhodnutie adresovala Francúzskej republike, Helénskej republike, Talianskej republike a Španielskemu kráľovstvu. Podľa druhého odôvodnenia uvedeného rozhodnutia s cieľom vyrovnanějšíeho nahradenia ovocia počas celého obdobia

sťahovania broskýň z trhu jednak medzi jablkami a pomarančmi, ktoré sa použili na dodanie ovocného džúsu obyvateľstvu Kaukazu, a jednak broskyňami stiahnutými z trhu ako platba za dodanie dotknutých výrobkov, bolo vhodné zmeniť koeficienty stanovené v rozhodnutí zo 14. júna 1996. Nové koeficienty sa mali uplatniť výhradne na ovocie, ktoré ešte nebolo stiahnuté z trhu úspešnými uchádzačmi ako platba za výrobky, ktoré majú byť poskytnuté.

- 16 V zmysle článku 1 rozhodnutia zo 6. septembra 1996 bol článok 1 písm. a) a c) rozhodnutia zo 14. júna 1996 zmenený takto:

„a) 0,914 tony broskýň za jednu tonu jablák;

b) 0,372 tony broskýň za jednu tonu pomarančov“. [*neoficiálny preklad*]

- 17 Žalobca podal dve žaloby o neplatnosť, jednu proti rozhodnutiu zo 6. septembra 1996 (zapísanú do registra pod sp. zn. T-191/96) a druhú proti rozhodnutiu z 22. júla 1996 (zapísanú do registra pod sp. zn. T-106/97).

- 18 Rozsudkom zo 14. októbra 1999, CAS Succhi di Frutta/Komisio (T-191/96 a T-106/97 Zb. s. II-3181, ďalej len „rozsudok CAS/Komisio“) Súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie zo 6. septembra 1996 vo veci T-191/96 a vo veci T-106/97 žalobu zamietol ako neprípustnú. Súd prvého stupňa v podstate prijal prvý žalobný dôvod vo veci T-191/96, keď dospel k názoru, že náhrada jablák a pomarančov broskyňami predstavuje významnú zmenu podstatnej podmienky oznámenia o verejnom obstarávaní, ktorá nemá oporu v textovom znení, a preto predstavuje porušenie oznámenia o verejnom obstarávaní, ako aj zásad transparentnosti a rovnosti zaobchádzania (body 74 až 82).

- 19 Komisia podala 21. decembra 1999 odvolanie proti rozsudku CAS/Komisia, už citovanému v bode 18 vyššie, zapísané do registra pod sp. zn. C-496/99 P.
- 20 Žalobca podal 25. septembra 2001 túto žalobu o náhradu škody.
- 21 Uznesením zo 17. júla 2003 predseda druhej rozšírenej komory Súdu prvého stupňa po vypočutí účastníkov konania prerušil konanie v tejto veci podľa článku 77 písm. a) Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, pokiaľ Súdny dvor nerozhodne vo veci C-496/99 P.
- 22 Rozsudkom z 29. apríla 2004, Komisia/CAS Succhi di Frutta (C-496/99 P, Zb. s. I-3801, ďalej len „rozsudok Komisia/CAS“) Súdny dvor zamietol odvolanie podané Komisiou proti rozsudku CAS/Komisia, už citovanému v bode 18 vyššie. Konanie preto v tejto veci pokračovalo.
- 23 Účastníci konania na základe výzvy Súdu prvého stupňa predložili svoje pripomienky k ďalšiemu pokračovaniu v konaní v prejednávanej veci vo svetle rozsudku Komisia/CAS, už citovaného v bode 22 vyššie.

Návrhy účastníkov konania

- 24 Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa

— priznal náhradu jeho škody spôsobenej rozhodnutiami z 22. júla a 6. septembra 1996 vyčíslenej na 1 385 163 eur [2 682 049 410 talianskych lír (IL)],

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

25 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Právny stav

26 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že vznik mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva podľa druhého odseku článku 288 ES je podriadený splneniu súboru podmienok, a to: nezákonnosti konania vytýkaného orgánom, existencii škody a príčinnej súvislosti medzi údajným konaním a údajnou škodou (rozsudok Súdneho dvora z 2. júla 1974, Holtz & Willemsen/Rada a Komisia, 153/73, Zb. s. 675, bod 7, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 3. februára 2005, Chiquita Brands a i./Komisia, T-19/01, Zb. s. II-315, bod 76).

27 Keďže sú tieto tri podmienky vzniku zodpovednosti kumulatívne, postačuje na zamietnutie žaloby o náhradu škody nespĺnenie jednej z nich (rozsudok Súdneho dvora z 9. septembra 1999, Lucaccioni/Komisia, C-257/98 P, Zb. s. I-5251, bod 14, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. decembra 2001, Emesa Sugar/Rada, T-43/98, Zb. s. II-3519, bod 59).

- 28 Žalobca predovšetkým tvrdí, opierajúc sa o rozsudok Komisia/CAS, už citovaný v bode 22 vyššie, že Súdny dvor už uznal jeho právo na náhradu škody, keďže výslovne uznal, že žalobca mal záujem na zrušení rozhodnutia zo 6. septembra 1996, pretože určenie nezákonnosti, ktorej sa prípadne verejný obstarávateľ dopustil, môže slúžiť ako základ prípadnej žaloby na náhradu škody určenej na primerané obnovenie situácie žalobu.
- 29 Po prvé, Súd prvého stupňa konštatuje, že posúdenie Súdneho dvora sa uskutočnilo v rámci preskúmania prípustnosti žaloby o neplatnosť podanej žalobcom a v žiadnom prípade nemôže prejudikovať vznik zodpovednosti Spoločenstva z dôvodu konštatovanej nezákonnosti rozhodnutia napadnutého touto žalobou.
- 30 Po druhé, žaloba o náhradu škody, posudzovaná Súdnym dvorom, má na zreteli situáciu žalobcu v rámci verejného obstarávania v prípade porušenia zásady rovnosti zaobchádzania, tak ako je konštatované v rozsudku CAS/Komisia, už citovanom v bode 18 vyššie. Treba teda uviesť, že žalobca sa touto žalobou vôbec nedovoľáva škody utrpenej z dôvodu, že jeho ponuka nebola prijatá na konci verejného obstarávania, ale škody, ktorú utrpel ako hospodársky subjekt na trhu, na ktorom pôsobia úspešní uchádzači.
- 31 Z toho vyplýva, že tvrdenie o relevantnosti rozsudku Komisia/CAS, už citovaného v bode 22 vyššie, sa musí zamietnuť.
- 32 Pokiaľ ide o uvádzané nezákonnosti, žalobca tvrdí, že vzhľadom na to, že rozhodnutia z 22. júla 1996 a zo 6. septembra 1996 na jednej strane stanovili nahradenie jablík predpokladaných ako platbu za výrobky, ktoré majú byť dodané, broskyňami a nektárinkami, a na druhej strane určili koeficienty, na základe ktorých sa malo toto nahradenie uskutočniť, porušujú tieto rozhodnutia viaceré ustanovenia. Po prvé, porušujú oznámenie o verejnom obstarávaní, ako aj zásadu trans-

parentnosti a rovnosti zaobchádzania, tak ako to bolo konštatované v rozsudku CAS/Komisia, už citovanom v bode 18 vyššie, ktorý z týchto dôvodov zrušil rozhodnutie zo 6. septembra 1996. Po druhé, porušujú nariadenia č. 1975/95 a č. 2009/95, najmä tým, že Komisia prikročila k nahradeniu medzi druhmi ovocia, ktoré nepatria do rovnakej skupiny, čo je v rozpore s ustanoveniami týchto nariadení. Po tretie, tieto rozhodnutia predstavujú porušenie článkov 33 ES a 34 ES, ako aj nariadenia Rady (EHS) č. 1035/72 z 18. mája 1972 o spoločnej organizácii trhu s ovocím a zeleninou [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 118, s. 1) a nariadenie Rady (ES) č. 2200/96 z 28. októbra 1996 o spoločnej organizácii trhu s ovocím a zeleninou (Ú. v. ES L 297, s 1; Mim. vyd. 03/020, s. 55), keďže tieto v podstate zakazujú akékoľvek narušenie poľnohospodárskych trhov a akékoľvek narušenie hospodárskej súťaže.

- 33 Pokiaľ ide o škodu, žalobca tvrdí, že musel uplatniť nižšiu predajnú cenu svojich výrobkov spracovaných na báze broskýň a nektáriniek, ako boli jeho výrobné náklady, aby sa prispôbil cene uplatňovanej Trento Frutta. Ako škodu uvádza tento svoj ušlý zisk, vrátane straty bežných ziskových marží. Okrem toho žiada náhradu trov konania a nákladov na poradenstvo, ktoré si musel v záujme ochrany svojich práv obstať.
- 34 Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, žalobca v podstate tvrdí, že z dôvodu nahradenia jabĺk, ktoré boli pôvodne predpokladané ako platba za výrobky, ktoré mali byť dodané, broskyňami a nektárinkami a z dôvodu koeficientov, na základe ktorých sa malo toto nahradenie uskutočniť, dostala spoločnosť Trento Frutta mimoriadne významné množstvo broskýň a nektáriniek, získaných za veľmi nízku cenu. Tento úspešný uchádzač preto narušil trh tým, že naň uviedol svoje výrobky spracované na báze broskýň a nektáriniek za veľmi nízku cenu a v každom prípade za cenu nižšiu, ako sú výrobné náklady žalobcu. Žalobca tvrdí, že aby mohol prežiť, musel pristúpiť k stratovému obchodu.
- 35 Súd prvého stupňa sa domnieva, že v rámci tejto žaloby je potrebné rozlišovať podľa toho, kedy ide o náhradu údajnej škody spôsobenej stratovými obchodmi, a kedy o náhradu škody spôsobenej nákladmi vynaloženými v záujme ochrany práv žalobcu.

O práve na náhradu škody spôsobenej stratovým obchodom

- 36 Súd prvého stupňa pokladá za vhodné najprv preskúmať príčinnú súvislosť medzi údajnými nezákonnosťami a údajnou škodou.
- 37 Podľa ustálenej judikatúry o príčinnej súvislosti v zmysle článku 288 druhého odseku ES možno hovoriť, ak existuje priamy vzťah príčiny a následku medzi chybou spôsobenou dotknutou inštitúciou a údajnou škodou, ktorý musí preukázať žalobca (rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. septembra 1998, *Coldiretti a i./Rada a Komisia*, T-149/96, Zb. s. II-3841, bod 101 a citovaná judikatúra). Spoločenstvo môže byť považované za zodpovedné, iba ak škoda dostatočne priamo vyplýva z nezákonného konania dotknutej inštitúcie (pozri najmä rozsudok Súdneho dvora zo 4. októbra 1979, *Dumortier Frères a i./Rada*, 64/76 a 113/76, 167/78 a 239/78, 27/79, 28/79 a 45/79, Zb. s. 3091, bod 21, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. septembra 1995, *Blackspur a i./Rada a Komisia*, T-168/94, Zb. s. II-2627, bod 52). Súdu prvého stupňa prislúcha najmä, aby mohol vylúčiť akúkoľvek zodpovednosť Spoločenstva, overiť, či ťažkosti, s ktorými sa žalobca potýkal na trhu, nie sú spôsobené práve uvádzanými nezákonnosťami (pozri analogicky rozsudok Súdneho dvora z 30. júna 2005, *Alessandrini a i./Komisia*, C-295/03 P, Zb. s. I-5673, bod 57).
- 38 V danom prípade treba preskúmať, či rozhodnutia z 22. júla 1996 a zo 6. septembra 1996, keďže ich výlučným cieľom bolo jednak stanoviť nahradenie ovocia predpokladaného ako platba za výrobky, ktoré majú byť dodané, a jednak určiť substitučné koeficienty, na základe ktorých sa malo toto nahradenie uskutočniť, skutočne spôsobili údajnú škodu.
- 39 V tejto súvislosti sú stanoviská účastníkov konania protichodné v otázke, či je na účely posúdenia škodlivých následkov nahradenia ovocia a stanovenia substitučných

koeficientov potrebné vziať do úvahy celkové množstvo ovocia, ktoré mala dostať spoločnosť Trento Frutta, teda 65 000 až 85 000 ton broskýň a nektáriniek, čo je tvrdenie, ktoré zastáva žalobca, alebo či sa na tento účel majú zohľadniť len množstvá ovocia, ktoré boli prípadne priznané navyše z dôvodu uplatnenia príliš výhodného substitučného koeficientu, čo je tvrdenie, ktoré obhajuje Komisia.

- 40 Je potrebné pripomenúť, že nahraditeľnú škodu predstavuje len škoda, ktorá dostatočne priamo vyplýva z nezákonného konania orgánu Spoločenstva (pozri bod 37 vyššie). Pokiaľ ide o nahradenie ovocia, keďže to má vplyv na prevažnú väčšinu ovocia, ktoré mala dostať spoločnosti Trento Frutta, musí analýza nezákonnosti tohto nahradenia zohľadniť všetko toto ovocie. Naopak, pokiaľ ide o substitučné koeficienty, analýza škodlivých následkov ich prípadnej nezákonnosti sa musí týkať len množstva ovocia, ktoré je touto nezákonnosťou dotknuté, teda len ovocia, ktorého sa týka údajne nesprávny koeficient.

O nahradení ovocia

- 41 Pokiaľ ide o nahradenie jabĺk a pomarančov, predpokladaných na začiatku, broskyňami a nektárinkami, žalobca vo svojich písomných podaniach len vysvetlil, že z dôvodu tejto náhrady dostala spoločnosť Trento Frutta veľmi veľké množstvo broskýň a nektáriniek získaných za nízku cenu.
- 42 Po prvé, na otázku položenú počas pojednávania, ako mohla táto náhrada okrem toho, že z nej vyplývala potreba stanovenia sporných substitučných koeficientov, sama osebe spôsobiť nejakú škodu, žalobca na jednej strane odpovedal, že bez náhrady by bol trh spracovania broskýň a nektáriniek trhom, ktorý by nebol ovplyvnený verejným obstarávaním, pretože toto obstarávanie s týmto trhom

nerátalo, a na druhej strane tvrdil, že spoločnosť Trento Frutta získala sedemkrát väčšie množstvo broskýň, ako boli jej spracovateľské kapacity, a musela uvedené spracovanie na základe subdodávateľských zmlúv zveriť tretím osobám. Vzhľadom na to, že dodané množstvá výrazne presahovali kapacity spoločnosti Trento Frutta, táto musela realizovať veľmi agresívnu obchodnú politiku. Toto nahradenie bolo pre spoločnosť Trento Frutta „darom“, ktorý jej umožnil značne posilniť svoje postavenie na trhu spracovania broskýň a nektáriniek a dospieť k významným ziskom napriek tomu, že predtým bola len menším subjektom.

43 Na rovnakú otázku Komisia odpovedala, že nikdy nechápala, čím dotknuté nahradenie, odhliadnuc od správnej alebo nesprávnej povahy koeficientov, spôsobilo škodu.

44 Z vysvetlení žalobcu vyplýva, že v skutočnosti má výhrady voči tomu, že musel čeliť silnej hospodárskej súťaži na trhu spracovania broskýň a nektáriniek, ktorej by bol v prípade neexistencie nahradenia ušetrný.

45 Súd prvého stupňa predovšetkým konštatuje, že nahradením ovocia, ktoré malo byť priznané spoločnosti Trento Frutta ako platba za výkon jej povinností na základe verejného obstarávania, Komisia nevyhnutne nasmerovala možné účinky tohto typu platby na trh, s ktorým verejné obstarávanie pôvodne nerátalo. Je tiež zrejmé, že z dôvodu pravidiel verejného obstarávania, že ovocie dodané ako platba bude spracované úspešným uchádzačom alebo tretími osobami na odvodené výrobky (džús, pretlak alebo džem) a uvedené na trh s týmito výrobkami.

46 Je však potrebné zdôrazniť, že ak by táto platba bola uskutočnená prostredníctvom ovocia, s ktorým sa pôvodne rátalo, bez toho, aby došlo k jeho nahradeniu iným ovocím, úspešní uchádzači by konali rovnako, a ich konanie by preto malo rovnaké

následky na dotknutom trhu na základe aktu Spoločenstva bez toho, aby bola nahraditeľná akákoľvek hospodárska škoda ostatných subjektov na trhu. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že v rámci tejto žaloby nie je samotnému verejnemu obstarávaniu vytýkaná žiadna nezákonnosť, a to najmä v súvislosti so skutočnosťou, že platba mala byť uskutočnená prostredníctvom ovocia, ktoré bolo stiahnuté z trhu. Rovnako úspech spoločnosti Trento Frutta vo verejnom obstarávaní nie je nijako spochybnený.

- 47 Pokiaľ však ide o skutočnú cenu, za ktorú spoločnosť Trento Frutta údajne získala dotknuté ovocie, je potrebné pripomenúť, že oznámenie o verejnom obstarávaní stanovovalo, že každú z častí získa uchádzač, ktorý ponúkne najpriaznivejšiu ponuku, teda ten, kto bude požadovať najnižšie množstvo ovocia za výkon svojich povinností spracovať množstvá ovocného džúsu a džemu presne stanovených pre každú časť a dopraviť ich do dotknutých krajín. Tiež je potrebné zdôrazniť, že ovocie, ktoré bolo takto prijaté ako platba, predstavovalo normálnu odmenu úspešného uchádzača, ktorá v zásade zodpovedala nákladom na výkon jeho povinností, prípadne spolu s primeranou ziskovou maržou.
- 48 Z toho vyplýva, že keďže úspešný uchádzač Trento Frutta predložil najpriaznivejšiu ponuku, pokiaľ ide o množstvo požadovaného ovocia, nie je žiaden dôvod sa *a priori* domnievať, že získal ovocie za výhodnú cenu. Práve naopak, jeho úspech vo verejnom obstarávaní v podstate poukazuje na to, že získal najmenšie možné množstvo ovocia, v každom prípade množstvo menšie ako to, ktoré požadovali ostatní uchádzači ako platbu za výkon svojich povinností. Trento Frutta konkrétne predložil ponuku, ktorá bola v porovnaní s ponukou žalobcu nižšia približne o polovicu (pozri body 5 a 6 vyššie).
- 49 Pokiaľ ide o množstvo ovocia, ktoré bolo takto dané k dispozícii Trento Frutta, je potrebné zdôrazniť, že nahradenie samo osebe nijako nezmenilo základný mechanizmus verejného obstarávania, teda pridelenie ovocia stiahnutého z trhu z dôvodu nadbytku úspešným uchádzačom. Na jednej strane je potrebné zdôrazniť,

že takýto mechanizmus nevyhnutne predpokladá dostupnosť dotknutého ovocia na trhu, a to v značnom množstve pre všetky hospodárske subjekty, pretože toto ovocie je predmetom stiahnutia z trhu, keďže sa preň nenašiel kupujúci, ktorý by ho kúpil za cenu stiahnutia. Na druhej strane z tohto mechanizmu vyplýva, že toto ovocie bolo na trhu *a priori* dostupné pred svojím stiahnutím za cenu blízku skutočnej cene stiahnutia. Na trhu, ktorý je predmetom stiahnutia, bude mať totiž trhová cena z dôvodu poklesu cien spôsobeného nadprodukciou prirodzene tendenciu prispôbiť sa cene stiahnutia, ktorá ju stláča. Z toho vyplýva, že žalobca alebo akýkoľvek iný hospodársky subjekt mal možnosť získať ovocie za cenu, ktoré je ekvivalentná hodnote ovocia, ktoré získali úspešní uchádzači, a navyše možnosť získať rovnako veľké množstvá z dôvodu nadbytku dotknutého ovocia. Aj keď úspešní uchádzači majú ďalšiu konkurenčnú výhodu v porovnaní s ostatnými subjektmi na trhu spracovaných výrobkov, je to len vďaka lepším hospodárskym podmienkam ich ponúk v rámci verejného obstarávania v porovnaní s ponukami ostatných uchádzačov.

50 Z toho vyplýva, že nebolo preukázané, že nahradenie poskytlo úspešným uchádzačom dodatočnú konkurenčnú výhodu vo vzťahu k platbe uskutočnenej na pôvodných trhoch. Po prvé, za predpokladu, že substitučné koeficienty zabezpečili hospodársku ekvivalentnosť medzi pomarančmi a jablkami na jednej strane a broskyňami a nektárinkami na druhej strane, prenieslo nahradenie na broskyne a nektárinky správnu definíciu ceny ovocia definovaného pri verejnom obstarávaní. Po druhé, nič nepoukazuje na to, že hospodárska výnimočnosť operácie uskutočnenej spoločnosťou Trento Frutta závisela od druhu získaného ovocia, hoci táto spoločnosť si zrejme želala platbu prostredníctvom broskýň. Po tretie, stále za predpokladu správnej hospodárskej ekvivalentnosti, množstvá ovocia, ktoré postupne získala spoločnosť Trento Frutta, vyplývali zo skutočnosti, že úspešný uchádzač získal päť zo šiestich častí, ktoré boli predmetom verejného obstarávania, a táto skutočnosť nebola spochybnená.

51 Po druhé žalobca na pojednávaní uviedol, že množstvo jabĺk, ktoré mali byť získané ako platba za dodanie výrobkov realizované na základe verejného obstarávania, bolo v porovnaní s celkovým množstvom jabĺk určených pre spracovateľský priemysel minimálne, hoci rovnaký vzťah v súvislosti s broskyňami bol výrazný.

- 52 Týmto tvrdením žalobca zrejme naznačuje, že platba na základe verejného obstarávania by mala iné dôsledky podľa trhov dotknutých touto platbou. Súd prvého stupňa však nemôže posúdiť dosah tohto tvrdenia na základe informácií, ktoré mu predložili účastníci konania. Žalobca tvrdil bez toho, aby to bolo vyvrátené, že 65 000 až 85 000 ton broskýň a nektáriniek, ktorými malo byť spoločnosti Trento Frutta zaplatené, predstavovalo 70 % talianskeho trhu spracovania ovocia. Komisia tvrdila tiež bez toho, aby to bolo vyvrátené, že tieto množstvá predstavovali 0,8 % talianskeho trhu s čerstvým ovocím. Pokiaľ ide o čerstvé jablká alebo jablká určené na spracovanie, neboli predložené žiadne číselné údaje. Jediné dokumenty v spise týkajúce sa trhu s jablkami zdôrazňujú, že stiahnutie tohto ovocia z talianskeho trhu bolo výrazne nižšie ako stiahnutie broskýň a nektáriniek v dotknutom roku. Z toho vyplýva, že vzhľadom na to, že dôkazné bremeno nesie žalobca, toto tvrdenie sa musí zamietnuť.
- 53 Po tretie žalobca tvrdí, že skutočnosť, že Trento Frutta mohla v čase verejného obstarávania vedieť, že jej bude zaplatené vo forme broskýň, a mohla poznať svoje dodacie náklady, umožnila tejto spoločnosti konať špekulatívne. Pritom na jednej strane bolo získanie broskýň isté až v čase prijatia rozhodnutia Komisie zo 14. júna 1996. Na druhej strane žiaden dokument v spise nedáva odpoveď na otázku, ako mohla skutočnosť znalosti druhu ovocia, ktoré malo byť získané, umožniť špekulatívne konanie, ktoré by šlo nad rámec bežného konania, teda nad rámec prípravy nevyhnutnej pre spracovanie tohto druhu ovocia a pre predaj výsledných spracovaných výrobkov. Pokiaľ ide o znalosť dodacích nákladov, je nutné konštatovať, že táto znalosť bola oneskorená a neistá, pretože Komisia stále menila dlžnú platbu z dôvodu zmeny substitučných koeficientov. Navyše nič nepoukazuje na to, že údajná konkurenčná výhoda vyplýva z nahradenia ovocia. Bez ohľadu na trh, na ktorom sa platba uskutočnila, totiž úspešní uchádzači vedeli vopred, že získajú ovocie za ekvivalentnú cenu, najviac za cenu stiahnutia tohto ovocia z trhu (pozri bod 49 vyššie). Žalobca okrem toho sám označil trh s broskyňami a nektárinkami za mimoriadne transparentný, z čoho vyplýva, že informácia o cene nebola mimoriadne zaujímavá. Nakoniec žalobca mal tieto informácie tiež veľmi skoro, pretože mohol tieto postupy napadnúť svojím opravným prostriedkom v správnom konaní u Komisie pred 26. júlom 1996 (pozri bod 13 vyššie).

- 54 Z toho vyplýva, že okrem zachovania presného hospodárskeho nahradenia ovocia stanovením zodpovedajúcich substitučných koeficientov nebolo preukázané, že údajné výhodné následky verejného obstarávania v prospech spoločnosti Trento Frutta vyplývali z nahradenia ovocia, a nie priamo z verejného obstarávania.

O substitučných koeficientoch

- 55 Pokiaľ ide o substitučné koeficienty stanovené spornými rozhodnutiami, žalobca vo svojich písomných podaniach tvrdí, že najmä stanovenie príliš výhodných substitučných koeficientov medzi jablkami a broskyňami alebo medzi jablkami a nektárinkami spôsobilo údajnú škodu.
- 56 Súd prvého stupňa predovšetkým pripomína, že škoda, ktorej sa dovoľáva žalobca, musí vyplývať priamo z uvedenej nezákonnosti substitučných koeficientov (pozri bod 37 vyššie). Z toho vyplýva, že na účely analýzy škodlivých následkov tejto nezákonnosti sa musia zohľadniť len množstvá ovocia, ktoré z údajnej nezákonnosti vyplývajú, za predpokladu, že sa táto nezákonnosť preukáže, teda množstvá ovocia, ktoré boli získané nad rámec správneho koeficientu.
- 57 Po prvé, žalobca na otázku počas pojednávania, či potvrdzuje, že nemá výhrady proti substitučnému koeficientu medzi pomarančmi a broskyňami alebo medzi pomarančmi a nektárinkami odpovedal, že takáto otázka je z hľadiska nezákonnosti nahradenia bezpredmetná. Je preto potrebné konštatovať, že vzhľadom na nespochybnenie koeficientu sa tento musí považovať za správny. Časti č. 3, 4 a 6, ktoré mali byť pôvodne zaplatené vo forme pomarančov, boli preto nahradené bez toho, aby došlo k neoprávnenej platbe.

- 58 Po druhé, pokiaľ ide o časti č. 1 a 5, zo spisu vyplýva, že z dôvodu odstupňovania platieb úspešnými uchádzačmi spoločnosť Trento Frutta získala za tieto časti 29. januára 1997, teda nanajvýš počas roku 1996, čo je jediný rok uvedený v súvislosti s údajnou škodou, 5 611 ton broskýň a 4 317 ton nektáriniek.
- 59 Za predpokladu, že tieto množstvá boli stanovené podľa koeficientov napadnutých žalobcom (teda podľa koeficientu 0,914 tony broskýň za jednu tonu jabĺk vyplývajúceho z rozhodnutia zo 6. septembra 1996 a koeficientu 1,4 tony nektáriniek za jednu tonu jabĺk vyplývajúceho z rozhodnutia z 22. júla 1996), uplatnenie koeficientov, ktoré si želá žalobca (teda koeficientu 0,704 tony broskýň za jednu tonu jabĺk a koeficientu 1,25 tony nektáriniek za jednu tonu jabĺk), poukazuje na to, že Trento Frutta získala navyše okolo 1 800 ton broskýň alebo nektáriniek.
- 60 Nebolo však nijako preukázané, že týchto 1 800 ton získaných navyše malo narušujúci účinok, tak ako to tvrdí žalobca.
- 61 Po prvé, pokiaľ ide o kvantitu, žalobca opiera svoje tvrdenie o skutočnosť, že spoločnosť Trento Frutta narušila stabilitu trhu prostredníctvom 65 000 až 85 000 ton broskýň a nektáriniek, ktoré mala získať, čo je množstvo predstavujúce 70 % ročného množstva spracovaného talianskym priemyslom. Počas dotknutého roka získala spoločnosť Trento Frutta najprv len 21 000 ton broskýň a nektáriniek v rámci všetkých častí. Tak, ako už bolo uvedené vyššie, zdrojom škody môžu byť len množstvá, ktoré boli priznané nezákonne. Z toho vyplýva, že nahraditeľná škoda mohla byť spôsobená len 1 800 tonami, ktoré boli nakoniec dodané navyše, a nie 65 000 až 85 000 tonami, ktoré mali byť dodané celkovo. Hoci je možné uznať, že množstvo predstavujúce 70 % trhu spracovania broskýň a nektáriniek má na tento

trh nepochybny účinnok, takéto odôvodnenie nedokazuje, že predmetných 1 800 ton, ktoré predstavujú okolo 1,8 % z približne 100 000 ton, ktoré tvoria trh, môžu mať takéto účinnok. Navyše rozsah vnútroštátneho trhu nie je úplne relevantný pretože žalobca uznal, že Trento Frutta tiež pôsobí na iných trhoch, ako je vnútroštátny trh.

- 62 Po druhé, pokiaľ ide o cenu, žalobca vypočítal, že hospodárska hodnota ovocia, ktoré mala spoločnosť Trento Frutta získať ako protihodnotu za svoje plnenie, sa rovnala v prípade broskýň 62,48 talianskych lír za kilo (ITL/kg) a v prípade nektáriniek 51,44 ITL/kg, zatiaľ čo on sám zaplatil za svoje broskyne 260 ITL/kg a za svoje nektáriniky 180 ITL/kg. No aj keď je pravdou, že tony, ktoré boli v konečnom dôsledku získané navyše, sa rovnali zľave z ceny množstiev, ktoré mali byť získané, 1 800 uvedených ton predstavovalo zľavu z 21 000 ton získaných v roku 1996, ktorej účinnok sa rozptýlil v celkovom množstve dodaného ovocia, vrátane ovocia, ktoré bolo za správnu cenu získané ako náhrada za pomaranče, ktoré sa predpokladali na začiatku. Uvedených 1 800 ton teda predstavovalo zľavu o menej ako 9 %. Táto prípadná zľava 9 % nemôže ani zďaleka vysvetliť rozdiel medzi cenou, ktorú uvádza žalobca (260 ITL/kg za broskyne a 180 ITL/kg za nektáriniky) a cenou vypočítanou pre spoločnosť Trento Frutta (62,48 ITL/kg za broskyne a 51,44 ITL/kg za nektáriniky). Okrem toho Komisia tiež predložila faktúry, ktoré preukázali, že cena tohto ovocia sa v roku 1996 pohybovala medzi 70 a 90 ITL/kg. Žalobca uznal, že cena broskýň a nektáriniek je veľmi pohyblivá. Z toho vyplýva, že prípadná zľava 9 % nemá nič spoločné s mimoriadne výraznými pohybmi ceny tohto ovocia na trhu a s údajnou škodou, ktorá vyplýva hlavne z ceny ovocia.

- 63 Po tretie, berúc do úvahy nevýrazný charakter prípadnej získanej výhody, možno túto výhodu len ťažko považovať za príčinu uvedenej škody. Nič nepoukazuje na to, že táto prípadná výhoda nebola absorbovaná nákladmi spracovania ovocia, ktoré predstavujú podľa číselných údajov poskytnutých žalobcom o niečo menej ako 50 % ceny spracovaných výrobkov. Žalobca jednak jasne potvrdil, že spoločnosť Trento Frutta nemohla v žiadnom prípade mať nižšie výrobné náklady ako on sám. Konkurenčná výhoda tohto úspešného uchádzača preto mohla byť len nízka. Okrem toho museli byť z bežného zisku odpočítané náklady spracovania podnikov, ktoré

podľa žalobcu uskutočnili významnú časť spracovania ovocia dodaného pre spoločnosť Trento Frutta. Z toho vyplýva, že údajná výhoda sa stala minimálnou, a nemôže byť príčinou údajnej škody.

- 64 Po štvrté a po piate, za predpokladu, že konkurenčná výhoda vo vzťahu k žalobcovi existuje, je výrazne nižšia ako bežný zisk 15 %, ktorý žalobca označil vo výpočte svojej škody, a v každom prípade je menšia ako obchodné riziká, ktoré sú typické pre dotknutý sektor. Preto neprekračuje priestor na obchodné manévry, ktoré v každom prípade spoločnosti Trento Frutta prináleží.
- 65 Z toho vyplýva, že za okolností prejednávanej veci, ktoré sú charakterizované mimoriadne variabilnými nákladmi na prvotné suroviny a spravodlivou hospodárskou súťažou hlavného úspešného uchádzača, prípadná výhoda spôsobená substitučnými koeficientmi nemôže vysvetliť uvedenú škodu.

Záver v súvislosti s právom na náhradu škody spôsobenej stratovými obchodmi

- 66 Na záver, aj za predpokladu preukázania hospodárskych dôsledkov, prezentovaných ako škoda, ktoré vyplývajú z narušenia trhu z dôvodu nízkych cien uplatňovaných spoločnosťou Trento Frutta, žalobca nepreukázal, že tieto následky znášal inak, ako z dôvodu legitímneho úspechu úspešných uchádzačov verejného obstarávania, a nahradenie pomarančov a jabĺk, ktoré boli predpokladané ako platba, broskyňami a nektárinkami alebo koeficienty, na základe ktorých sa táto náhrada uskutočnila, nemôžu byť považované za priame príčiny týchto hospodárskych následkov a ani za skutočnosti, ktoré nepochybne prispeli k ich vzniku.

- 67 Z uvedených skutočností vyplýva, že nebolo preukázané, že údajná škoda bola spôsobená nezákonnosťami, ktoré uvádza žalobca. Z toho vyplýva, že podľa judikatúry už citovanej v bode 27 vyššie sa musí žaloba zamietnuť v rozsahu, v akom smeruje k náhrade údajnej škody spôsobenej stratovými obchodmi žalobcu z dôvodu neexistencie dostatočne priamej príčinnej súvislosti medzi nezákonnosťami a touto škodou.

O práve na náhradu škody spôsobenej ochranou práv žalobcu

- 68 Žalobca tvrdí, že náklady na technickú a právnu pomoc, ktoré mal v súvislosti s ochranou svojich práv, možno priamo spojiť s údajnými nezákonnosťami a že predstavujú nahraditeľnú škodu. Na pojednávaní žalobca túto škodu vyčíslil na 28 628 eur s cieľom zohľadniť náhradu svojich trov konania v súvislosti s rozsudkom CAS/Komisia, už citovaným v bode 18 vyššie. Súdu prvého stupňa navrhol tiež posúdiť možnosť uznať náklady vynaložené na jeho účasť v postupe verejného obstarávania v súlade s aktuálnou judikatúrou vyplývajúcou z rozsudku Súdu prvého stupňa zo 17. marca 2005, AFCon Management Consultants a i./Komisia (T-160/03, Zb. s. II-981).
- 69 Súd prvého stupňa pripomína, že náklady vynaložené účastníkmi konania na súdne konanie nemožno ako také považovať za náklady, ktoré predstavujú škodu odlišnú od trov konania (pozri uznesenie Súdu prvého stupňa zo 14. septembra 2005, Ehcon/Komisia, T-140/04, Zb. s. I-3287, bod 79, a v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 10. júna 1999, Komisia/Montorio, C-334/97, Zb. s. I-3387, bod 54). Navyše, ak je aj v priebehu konania, ktoré predchádza jeho súdnej časti, vykonané rozsiahle právne poradenstvo, je potrebné pripomenúť, že „konaním“ v zmysle článku 91 rokovacieho poriadku je len konanie pred Súdom prvého stupňa a netýka sa štádia, ktoré mu predchádza (pozri uznesenie Ehcon/Komisia, už citované, bod 79, a v tomto zmysle uznesenie Súdu prvého stupňa z 24. januára 2002, Groupe Origny/Komisia, T-38/95 DEP, Zb. s. II-217, bod 29 a citovanú judikatúru). Preto by uznanie takýchto nákladov ako nahraditeľnej škody v rámci žaloby o náhradu škody

bolo v rozpore s nenahraditeľnou povahou trov vynaložených počas štádia predchádzajúceho súdneho konaniu, ako to vyplýva z už citovanej judikatúry.

- 70 Je preto namieste sa s návrhom na náhradu nákladov vynaložených s cieľom ochrany práv žalobcu v tejto veci vysporiadať v rámci rozhodnutia o trovách.
- 71 Pokiaľ ide o návrh na náhradu nákladov účasti na postupe verejného obstarávania, je potrebné zdôrazniť, že rozsudok AFCon Management Consultants a i./Komisia, už citovaný v bode 68 vyššie, uznal právo na náhradu škody pokrývajúcej náklady takejto účasti, ak bol tento postup podstatným spôsobom narušený konštatovanými nezákonnosťami, ktoré ovplyvnili šance žalobcu získať dotknutú zmluvu (body 99 a 102). V prejednávanej veci však postup verejného obstarávania nebol nijako spochybnený a nebolo predložené tvrdenie, že žalobca nedostal príležitosť v súvislosti s udalosťami, ktoré nasledovali po tomto verejnom obstarávaní. Vzhľadom na neexistenciu uvádzanej nezákonnosti rozhodnutia o verejnom obstarávaní uvedenom v oznámení zo 6. marca 1996 a z 13. marca 1996 a na neexistenciu údajnej škody spôsobenej tým, že žalobca nedostal príležitosť, nie je opodstatnené uznať právo na náhradu škody na základe rozsudku AFCon Management Consultants a i./Komisia, už citovaného v bode 68 vyššie.
- 72 Z uvedeného vyplýva, že návrh na náhradu škody spôsobenej ochranou práv žalobcu sa musí zamietnuť.

Celkový záver

- 73 Keďže nie je opodstatnené prijať návrh na náhradu údajných škôd spôsobených stratovými obchodmi a ochranou práv žalobcu, žaloba sa musí zamietnuť.

O trovách

- 74 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat' ho na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Žalobca je povinný nahradiť trovy konania.**

Pirrung

Forwood

Papasavvas

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 13. septembra 2006.

Tajomník

Predseda komory

E. Coulon

J. Pirrung